

[Per Hækkerup.]

udtalte sig som. Jeg tror, statsministeren, de øvrige radikale ministre og det radikale venstre må sige klart og tydeligt: står de på den linje i Danmarks udenrigs- og forsvarspolitik, som er tilkendegivet i statsministerens erklæring, eller forbeholder de sig retten til fortsat at propagandere for en anden udenrigspolitisk vilje? Vælgerne i dette land, borgerne i dette land har krav på at få at vide, hvad situationen er for det radikale venstre. Og jeg må rigtignok sige, at når statsministeren citerer sin udtalelse til den amerikanske radio og siger, at det var jo kun en konstatering af den rent faktiske situation — vi er jo medlemmer af NATO, og vi kan jo ikke melde os ud af NATO — så tror jeg ikke det var det, intervieweren mente med sit spørgsmål. Men jeg vil derfor gerne spørge, da jeg formoder, at denne regering forventer at sidde også ud over 1969: gælder den politik, som regeringen har givet udtryk for, kun til og med året 1969, eller gælder denne politik også i 1970 eller i 1971, hvis denne regering skulle sidde så længe? Jeg synes, vi har krav på at få at vide, om det bare er noget midlertidigt, man er blevet enig om inden for regeringen, måske i håb om, at man er gået, inden problemerne er kommet til realitetsdrøftelse.

Så vil jeg gerne sige til statsministeren, at statsministeren slipper ikke udenom med disse bemærkninger om, at hans åbningstale var jo ikke kortere, end åbningstaler eller redegørelser af den art plejer at være. Statsministeren har henvist til tilsvarende tidligere redegørelser afgivet af den forhenværende statsminister. Jo, men denne tilsvarende redegørelse, den sidste f. eks., henviste til en egentlig åbningstale, og det ville da have været helt urimeligt, om den daværende statsminister omkring 1. december skulle have gentaget en åbningstale, som han havde holdt i oktober. Derfor henviste han til den, men gav naturligvis med sin redegørelse anledning til, at der kunne blive en debat.

Jeg vil også gerne spørge statsministeren

igen, som jeg har spurgt før, for statsministeren klarer ikke problemet om, hvorvidt der findes en aftalt politik imellem de tre partier, ved at henvise til, at jeg jo havde givet udtryk for, at skriftlige aftaler ikke var nødvendige. Nej, nu har jeg altså fået at vide, at der foreligger ingen skriftlig aftale, og det er jeg for så vidt tilfreds med, men har man da imellem de tre partier overhovedet ikke aftalt noget som helst om alt det, der ligger uden for udenrigspolitik og økonomisk politik? Det må man dog have. Og statsministeren, udenrigsministeren, finansministeren fortalte, da regeringen var kommet til verden, at man kunne ikke sige noget om, hvad denne regerings grundlag var politisk og lovgivningsmæssigt, det ville komme i statsministerens erklæring, som vi altså nu har fået, og hvor det ikke står. Kan vi dog ikke få at vide, hvad det er? Er det så nødvendigt at holde det hemmeligt? I sin tid var man meget ivrig til at forlange, at den daværende socialdemokratiske mindretalsregering skulle give oplysninger; kunne man ikke løfte lidt af sløret?

Så vil jeg endelig sige dette til statsministeren vedrørende den økonomiske politik. Jeg spurgte økonomiministeren, men jeg forstår, at økonomiministeren har delegeret svaret videre til statsministeren, om vurderingen med et inflationspres på 5-6 milliarder kr. ikke var rigtig. Og så siger statsministeren: det er altså den arv, den nuværende regering overtager fra den tidligere. Nej, det er den arv, der ligger, fordi man forkastede den socialdemokratiske regerings forslag til økonomisk politik. Jeg er overbevist om, at økonomiministeren vil være enig med mig i, at hvis man havde fulgt regeringens forslag og vedtaget, at én dyrtidsportion af de to pr. 1. marts eller 1. april ikke skulle komme til udbetaling i ét år, så taler sandsynligheden for, at det antal dyrtidsportioner, der vil udløses til efteråret, også var blevet reduceret med én; det vil sige, at så kunne man have forventet en omkostningsvirkning som følge af dyrtidsreguleringen, der formentlig kun